

13. Hisskonduktören David Julius Johansson, som bor och är anställd å hotell Temperance i huset n:r 3 Brygge-regatan:

Han kände Ander sedan i november månad 1909 då Ander i början af månaden under namnet Andersson bodde på hotellet några dagar. Johansson visste också, att Ander sedan den tiden haft sin koffert stående kvar i hotellets bagagerum å nedre botten.

Tisdagen den 4 nästlidne januari vid något tillfälle på eftermiddagen mellan klockan 5 och 7 hade Ander kommit in på hotellet och gått fram till den å nedra botten varande portierlogen. Johansson hade vid detta tillfälle ensam uppehållit sig i portierlogen. Ander hade sagt, att han förut beställt rum på hotellet och att han förra gången haft rummet n:r 34. Detta rum hade emellertid vid detta Anders besök varit upptaget, och hade Ander nu istället erhållit rummet n:r 35, beläget i 3:dje våningen. Då Ander vid nu ifrågavarande tillfälle - tisdagen den 4 nästlidne januari - kommit till hotellet, hade han medhaft ett större paket, som han burit i troligen vänstra handen. Då han med handen hållit i paketet, hade detsamma stött mot golvet. Paketet, som var inslaget i brunaktigt papper, hade en längd af minst 75 centimeter. Paketet var af en kapps tjocklek. I den ända, som Ander haft uppåt, hade emellertid paketet varit försedt med en tjockare klump, liknande en sådan tallur, som förekomma å passagerarbåtar. Johansson hade icke observerat, om föremålet varit groft i den andra ändan. Ander hade, då han stod i portierlogen, sagt, att han brutit benet, så att han hade svårt att gå uppför trapporna, "men jag kan väl

få åka med hissen," hade Ander tillagt. I anledning af dessa Anders uppgifter hade Johansson trott, att det föremål, som Ander hade med sig i det nyssnämnda paketet var något som han skulle hafva för sitt sjuka ben. - Johansson hade med hissen fört upp Ander till 3:dje våningen. Rummet n:r 35 hade Johansson dock icke visat Ander, utan hade Johansson ropat från hissorggen till någon af städerskorna, att de skulle visa rummet n:r 35. Johansson kunde icke erinra sig, huruvida han medhaft nyckel till rummet, i hvilket fall han lämnat nyckeln till någon af städerskorna, eller om nyckeln till rummet förut fanns däruppe.

Johansson hade icke sett Ander vidare den dagen,, och hade han icke heller sett Ander, då denne tidigt på morgonen den 5 nästlidne januari gått ut från hotellet.

Sistnämnda dagen på förmiddagen omkring klockan 12-tiden - möjligen mellan klockan 11 och 12, men i allt fall efter klockan 11 på förmiddagen - hade Johansson emellertid ånyo sett Ander på hotellet. Johansson hade vid nämnda tid uppehållit sig i portierlogen å nedre botten; och hade Johansson fått höra ett åkdon stanna utanför på gatan. Johansson hade då gått fram till porten, därvid han sett Ander stå utanför å gatan och betala kusken å en med häst förspänd droska. Johansson hade öppnat hotellets dörr för Ander, som fortsatt fram till portierlogen. Ander hade vid detta tillfälle, enligt hvad Johansson observerat, icke haft något att bära. Framkommen till portierlogen, dit Johansson äfven medföljt, hade Ander yttrat till Johansson: "Jag skall be att få betala min räkning, för förra gången också." Ander hade förefallit nervös och syntts hafva brådtom. Han var mycket blek - gulblek - i ansiktet. I portierlogen hade å hotellet anställda vaktmästaren Larsson tillkommit; och hade Larsson nu fört upp Ander i hissen.

3

Johansson hade samtidigt härmed ringt upp till någon städerska i 3:dje våningen, troligen till städerskan Elsa Jansson, och tillsagt, att Ander ville hafva räkningar för båda gångerna.

Omkring 20 minuter därefter hade Ander kommit gående utför trapporna ned till nedre förstugan. Han hade haft mycket brådtom, nästan halfsprungit. Han hade först begifvit sig i riktning mot en i närheten af portierlogen uppsatt telefon, men omedelbart vänt och gått förbi portierlogen, därvid han under yttrande: "Var så god", tagit upp 1 krona och gifvit Johansson. Därpå hade han hastigt lämnat hotellet.

Ander hade icke vid något tillfälle sagt till Johansson eller någon annan, som Johansson hört, att han väntat någon person å hotellet. Han hade icke heller frågat, om någon person varit och sökt honom. Han hade icke heller nämnt något om, att han af annan emottagit ett paket i förvar. Ingen hade heller sökt eller frågat efter Ander, såvidt Johansson hade sig bekant.

Johansson har å detektivstationen lämnats tillfälle att se det å automaten i huset n:r 19 Drottninggatan tillvaratagna betsmånet liggande i det bruna papper, som var omlindadt detsamma vid anträffandet. Johansson har därvid förklarat, att det ifrågavarande föremålet eller det föremål, som Ander hade med sig vid ankomsten till hotellet på tisdagsaftonen, hade samma längd och groflek som betsmånet och att papperet också vore lika. Betsmånets handtag, neddraget till klumpen, och själfva klumpen bildade äfven tillsammans en till form och storlek liknande utvidgning, som förefunnits i ena ändan af det föremål, som Ander vid meranämnda tillfälle medhaft till hotellet.